

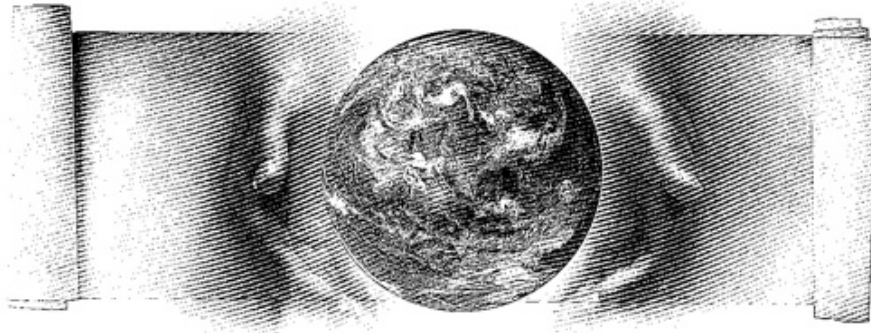
Παρουσιάζει η έκδοση για
iBooks της **Σχολής**
Σαββάτου

Επίσης και σε PDF εντελώς δωρεάν!

www.believechannel.org

ΘΕΪΚΗ ΣΟΦΙΑ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Ο Κύριος με είχε εν τη αρχή των οδών αυτού, προ των έργων αυτού, απ' αιώνος.» Παροιμίες 8/η' 22.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Παρ. 8/η' 1-21, Ματθ. 16/ις' 26, Παρ. 8/η' 22-31, Γέν. 1/α' 31, Παρ. 8/η' 32-36, Παρ. 9/θ' 1-18.

Η σοφία κάνει και πάλι την εμφάνισή της (δείτε Παρ. 1/α' 20,21), και από τα εδάφια που θα μελετήσουμε είναι ξεκάθαρο ότι η σοφία είναι η αλήθεια – η Αλήθεια που υπάρχει στον Θεό, την πηγή και το θεμέλιο όλης της αλήθειας.

Η «απόλυτη» αλήθεια αντιπαραβάλλεται με τον σύγχρονο τρόπο σκέψης, όπου η αλήθεια θεωρείται ως κάτι σχετικό, με την αντίληψη περί αλήθειας του ενός να διαφέρει από του άλλου.

Αυτή η άποψη όμως δεν συμφωνεί με την Αγία Γραφή. Η δική μου αλήθεια πρέπει να είναι ίδια με τη δική σου, απλώς επειδή η «αλήθεια» είναι γενική. Δεν την έχει κάποιος συγκεκριμένα, αλλά υπάρχει γενικά, ανεξάρτητα από το εάν γίνεται ή όχι αποδεκτή.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον προκαλεί η ερώτηση του Πιλάτου στον Ιησού, «Τι είναι αλήθεια;» (Ιωάν. 18/ιη' 38), ως ανταπόκριση στη δήλωση του Ιησού, «Πάς όστις είναι εκ της αληθείας, ακούει την φωνήν μου» (Ιωάν. 18/ιη' 37). Η αλήθεια, η απόλυτη αλήθεια, υπάρχει και μιλάει ακόμη σ' εμάς. Το θέμα είναι εάν θα την ακούσουμε και εάν θα υπακούσουμε σ' αυτά που λέει.

Κυριακή 18 Ιανουαρίου

Η ΣΟΦΙΑ ΚΡΑΖΕΙ

Διαβάστε Παρ. 8/η' 1-21. Σύμφωνα μ' αυτά τα εδάφια ποια είναι η αξία της σοφίας;

Η σοφία είναι τόσο σημαντική που πρέπει όλοι να την αποκτήσουμε. Ο Θεός δημιούργησε κάθε ανθρώπινη ύπαρξη και ο Χριστός πέθανε για τον καθένα από εμάς. Έτσι η σοφία, η γνώση του Θεού και της σωτηρίας που προσφέρει, είναι για κάθε άνθρωπο.

Προσέξτε τους όρους που χρησιμοποιούνται για την ηχηρή παρουσία της σοφίας: «κράζει», «εκπέμπει την φωνήν αυτής», «θέλω λαλήσει πράγματα», «θέλει λαλήσει ο λάρυγξ μου», «τα χείλη μου», «οι λόγοι του στόματός μου». Από αυτές τις μεταφορές κατανοούμε ότι η σοφία μεταδίδεται με την επικοινωνία, πρέπει να εισακουστεί από όλους όσους θα ακούσουν. Όπως έχουμε ήδη δει, τα λόγια της σοφίας είναι ζωτικής σημασίας. Οκτώ φορές η σοφία αναφέρεται στην ειλικρίνεια των λόγων της. Η περιγραφή της σοφίας εδώ, παραλληλίζεται με την περιγραφή του Κυρίου στο Δευτ. 32/λβ' 4. Αυτό φυσικά δεν πρέπει να μας εκπλήσσει, καθώς ο Θεός, ως ο Δημιουργός όλων (δείτε Ιωάν. 1/α' 1-3), είναι το θεμέλιο της αλήθειας.

Διαβάστε Παρ. 8/η' 10,11. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για τη σοφία;

Πολλοί άνθρωποι έζησαν και ζουν μέσα στην άγνοια και το σκοτάδι. Πολλοί ζούνε χωρίς καμία ελπίδα ή με ψεύτικες ελπίδες. Εκείνο το οποίο κάνει την κατάστασή τους ακόμη πιο θλιβερή, είναι ότι η σοφία και η αλήθεια είναι τόσο υπέροχες, γεμάτες με ελπίδα και υποσχέσεις για μία καλύτερη ζωή εδώ, και τη διαβεβαίωση της αιώνιας ζωής σε έναν νέο ουρανό και μία νέα γη, χάρη της θυσίας του Ιησού. Τα πλούτη όλου του κόσμου δεν έχουν καμία αξία (δείτε Εκκλ. 2/β' 11-13) αντιπαραβαλλόμενα με την επίγνωση του Θεού.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Ματθ. 16/ις' 26 και αναρωτηθείτε πόσο καλά αντικατοπτρίζει η ζωής σας την σημαντική αλήθεια αυτών των λόγων;

Δευτέρα 19 Ιανουαρίου

ΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Διαβάστε Παρ. 8/η' 22-31. Πώς συνδέεται η σοφία με την δημιουργία; Στα εδάφια αυτά η σοφία συνδέεται μυστηριωδώς με τον Κύριο, τον Δημιουργό. Αυτό το ποιητικό κείμενο έχει πολλές κοινές λέξεις με την αναφορά της Δημιουργίας στη Γέν. 1/α' και 2/β', καθώς και την ίδια λογοτεχνική δομή χρησιμοποιώντας τα τρία βασικά στοιχεία, τον ουρανό, το νερό και τη γη. Σκοπός είναι να δοθεί έμφαση στα αρχικά διαπιστευτήρια της σοφίας: εφόσον ο Θεός ο Ίδιος χρησιμοποίησε σοφία καθώς δημιούργησε, και εφόσον η σοφία είναι το αρχαιότερο μέσο και προϋπήρχε του σύμπαντος έχοντας θεμελιώδη ρόλο στη δημιουργία του, τότε πρέπει να χρησιμοποιούμε περισσότερη σοφία σε ό,τι κάνουμε στη ζωή μας. Επίσης δίνεται έμφαση και στην θεϊκή προέλευση της σοφίας. Το κείμενο ξεκινά με τη δήλωση «ο Κύριος με είχε». Από το ρήμα που χρησιμοποιείται κατανοούμε ότι δεν δημιούργησε τη σοφία, αλλά την είχε (δείτε Δευτ. 32/λβ' 6, Γέν. 4/δ' 1). Η επόμενη φράση «εν τη αρχή» είναι άμεσα συνδεδεμένη με την αναφορά της Δημιουργίας στη Γένεση: «Εν αρχή εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην».

Ωστόσο, ο όρος αρχή στις Παρ. 8/η' 22, χρησιμοποιείται κάπως διαφορετικά από ό,τι στη Γένεση 1/α'. Στη Γέν. 1/α' 1 ο όρος είναι συνδεδεμένος με τη Δημιουργία, ενώ στις Παρ. 8/η' 22 με τον Ίδιο τον Δημιουργό Θεό – την φύση Του. Συνεπώς, η σοφία είναι μέρος της φύσης του Θεού.

Η σοφία λοιπόν υπήρχε πριν από τη δημιουργία του σύμπαντος. Η ύπαρξη της σοφίας τον καιρό που υπήρχε μόνο η παρουσία του Θεού, δείχνει ότι τα ίχνη της ήταν «απ' αιώνος».

Συνεπώς, η σοφία δεν πηγάζει από μας, αλλά αποκαλύπτεται σε εμάς. Είναι κάτι που μαθαίνουμε, κάτι που διδασκόμαστε, και όχι κάτι που εμείς παράγουμε. Στην πραγματικότητα, όταν περπατάμε με το δικό μας φως, περπατάμε στο σκοτάδι. Ξέρουμε ότι ο Ιησούς είναι «το φως το αληθινόν, το οποίον φωτίζει πάντα άνθρωπον» (Ιωάν. 1/α' 9), Και ότι κάθε άνθρωπος χρειάζεται αυτό το φως.

Τρίτη 20 Ιανουαρίου

ΕΥΦΡΑΙΝΟΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Στη Γένεση 1/α' βλέπουμε ότι κάθε στάδιο της Δημιουργίας ολοκληρωνόταν με την ίδια φράση: «και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν» (δείτε Γέν. 1/α' 4,10,12,18,21,25,31). Στην τελευταία φάση της δημιουργίας (εδ. 31) αναφέρεται επιπλέον ότι: «ήσαν καλά λίαν». Ο Εβραϊκός όρος για το «καλό» εμπεριέχει την ιδέα της ευχαρίστησης και υποδηλώνει επίσης κάποιο είδος σχέσης. Στο τέλος της εβδομάδας ο Θεός σταματάει για να απολαύσει τη δημιουργία Του (Γέν. 2/β' 1-3). Αυτή η παύση, το Σάββατο, ευλογείται. Παρομοίως, το ποιητικό κείμενο ολοκληρώνεται με τη σοφία να απολαμβάνει τη Δημιουργία.

Διαβάστε Παρ. 8/η' 30,31. Γιατί χαίρεται η σοφία;

Η χαρά της σοφίας αντικατοπτρίζει τη χαρά του Θεού κατά τη Δημιουργία. Αυτή η ευδαιμονία δεν υπάρχει μόνο κάθε ημέρα της Δημιουργίας, αλλά στέφει και όλο το έργο της δημιουργίας κατά την ολοκλήρωσή του.

Στις Παρ. 8/η' βρίσκουμε το λόγο που η σοφία ευφραίνεται: «και η τρυφή μου ήτο μετά των υιών των ανθρώπων» (εδ. 31). Στο τέλος της εβδομάδας της Δημιουργίας, το Σάββατο, ο Θεός ξεκίνησε τη σχέση Του με τους ανθρώπους. Η θεϊκή αυτή κατάπαυση και ευφροσύνη, μετά το έργο της εβδομάδας, έχει αντίκτυπο και στην εμπειρία του ανθρώπου το Σάββατο: «Ακολουθώντας το παράδειγμα του Δημιουργού, και εκείνος μπορεί να κοιτάξει το ολοκληρωμένο έργο του με χαρά, ευτυχία, και ικανοποίηση. Έτσι, ο άνθρωπος μπορεί να χαρεί εκτός από την δημιουργία του Θεού και την δική του ευθύνη διακυβέρνησης – και όχι εκμετάλλευσης, της δημιουργίας.» Gerhard F. Hasel, in Kenneth A. Strand, *The Sabbath in Scripture and History*, σ. 23.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Κολ. 1/α' 15-17, 2/β' 3, Αποκ. 3/γ' 14 και Ιωάν. 1/α' 1- 14. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για την συμμετοχή του Ιησού στη Δημιουργία; Πώς η συμμετοχή Του στη Δημιουργία μάς βοηθάει να κατανοήσουμε και το έργο Του ως Λυτρωτή μας;

Τετάρτη 21 Ιανουαρίου

Η ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

Τα τελευταία εδάφια αυτής της παροιμίας μάς επιστρέφουν στην έμπρακτη εφαρμογή του τι σημαίνει να έχεις σοφία. Η γνώση για την προϋπαρξη της σοφίας, για την παρουσία της στη Δημιουργία, είναι σίγουρα βαθύτερη. Αλλά στην Αγία Γραφή, η αλήθεια πρέπει πάντοτε να προσαρμόζεται σε ανθρώπινο επίπεδο και στο πώς να ανταποκριθούμε σ' αυτά που μας έχει προσφέρει ο Ιησούς.

Διαβάστε Παρ. 8/η' 32-36. Ποιο μήνυμα ζωής και θανάτου μάς δίνεται εδώ;

Ο εβραϊκός όρος που μεταφράζεται ως «μακάριος», σημαίνει «ευτυχισμένος». Στην περικοπή αυτή ο όρος «μακάριοι» συνδέεται με δύο εκκλήσεις. Η πρώτη περιγράφει μία ενέργεια: «μακάριοι οι φυλάττοντες τας οδούς μου» (εδ. 32). Η ίδια έκφραση συναντάται και στο Ψαλμ. 119/ριθ' 1,2 όσον αφορά το νόμο: «Μακάριοι οι άμωμοι. οι περιπατούντες εν τω νόμω του Κυρίου. Μακάριοι οι φυλάττοντες τα μαρτύρια αυτού.»

Η δεύτερη έκκληση περιγράφει μία συμπεριφορά: «Μακάριος ο άνθρωπος, όστις μου ακούση» (εδ. 34). Και στις δύο περιπτώσεις χρειάζεται συνεχής προσπάθεια. Δεν αρκεί να ανακαλύψουμε τον σωστό τρόπο, αλλά όσα γνωρίζουμε και να τον τηρήσουμε. Δεν αρκεί να ακούσουμε τον λόγο του Θεού, αλλά και να αγρυπνούμε καθημερινά και να ακολουθούμε όσα γνωρίζουμε. Όπως λέει ο Ιησούς: «Μακάριοι μάλλον οι ακούντες τον λόγον του Θεού και φυλάττοντες αυτόν» (Λουκά 11/ια' 28). «Επιθυμούμε την ευτυχία που βρίσκεται στο μονοπάτι της ανυπακοής και της παράβασης του φυσικού και ηθικού νόμου; Η ζωή του Χριστού δείχνει την αληθινή πηγή της ευτυχίας και το πώς αυτή μπορεί να αποκτηθεί. Εάν επιδιώκουν την απόλυτη ευτυχία πρέπει να βρίσκονται στη θέση του καθήκοντος, κάνοντας με αφοσίωση το έργο τους, μορφώνοντας τη ζωή και την καρδιά τους σύμφωνα με το τέλειο πρότυπο.» Ε. Χουάιτ, My Life Today, σ. 162.

ΣΚΕΨΗ: Η ευτυχία μπορεί να είναι κάτι το ασύλληπτο – όσο περισσότερο αγωνιζόμαστε να την αποκτήσουμε τόσο ακατόρθωτο είναι. Γιατί πρέπει η προτεραιότητά μας να είναι η πίστη μας στον Θεό, και όχι το κυνήγι της ευτυχίας; Άλλωστε, τι είναι πιο πιθανό να μας φέρει την ευτυχία (και για- τί): η επιδίωξη της ευτυχίας ή η επιδίωξη της βασιλείας του Θεού;

Πέμπτη 22 Ιανουαρίου

ΣΟΦΙΑ/ΑΝΟΗΣΙΑ

Ακολουθώντας την έκκληση της σοφίας, ο εμπνευσμένος συγγραφέας των Παρ. 9/θ' παρακινεί τους αναγνώστες του να επιλέξουν ανάμεσα σε δύο τρόπους ζωής: τη σοφία ή την ανοησία. Τα πρώτα και τα τελευταία έξι εδάφια (Παρ. 9/θ' 1-6, 13-18) είναι συμμετρικά και δείχνουν την αντίθεση μεταξύ των δύο παρατάξεων.

Συγκρίνετε Παρ. 9/θ' 1-6 και Παρ. 9/θ' 13-18. Ποια είναι η διαφορά μεταξύ σοφίας και ανοησίας;

1. Η σοφία είναι αποδοτική και έχει σχέση με τη Δημιουργία: επτά ρήματα χρησιμοποιούνται για να περιγράψουν τις ενέργειες της (εδ. 1-3). Οι επτά στύλοι που λατόμησε (εδ. 1) μας παραπέμπουν στις επτά ημέρες της Δημιουργίας. Η ανοησία από την άλλη, κάθεται άπραγη, προσποιούμενη ότι αξίζει κάτι, ενώ στην πραγματικότητα είναι «ανόητος, και μη γνωρίζουσα μηδέν» (εδ. 13).

2. Παρότι η σοφία και η ανοησία καλούν το ίδιο κοινό (προσέξτε πόσο όμοια είναι τα εδ. 4 και 16), εκείνο το οποίο προσφέρουν είναι εντελώς διαφορετικό. Η σοφία καλεί τους επισκέπτες της να τραφούν από τον άρτο και τον οίνο που κερνά (εδ. 5). Η ανοησία δεν προσφέρει καμία τροφή, αντιθέτως δελεάζει με τα κλοπιμαία της (εδ. 17).

3. Η σοφία μάς καλεί να εγκαταλείψουμε την αφροσύνη και να ζήσουμε. Η ανοησία, αντιθέτως, είναι πιο ελαστική – δεν μας ζητά να απαρνηθούμε τίποτα, με αποτέλεσμα τον θάνατο. Όσοι ακολουθούν τη σοφία θα κατευθυνθούν στην «οδὸν της συνέσεως» (εδ. 6). Όσοι ακολουθούν την ανοησία θα παραμείνουν στην άγνοιά τους (εδ. 18).

Διαβάστε Παρ. 9/θ' 7-9. Πώς ανταποκρίνονται ο σοφός και ο χλευαστής στις συμβουλές της σοφίας; Τι κάνει τον σοφό, σοφότερο από τον χλευαστή;

Το κλειδί της σοφίας είναι η ταπεινοφροσύνη. Σοφός είναι εκείνος που επιδέχεται μάθηση και ανταποκρίνεται στις συμβουλές με ανοικτό μυαλό. Η σοφία έρχεται μόνο σε όποιον αισθάνεται, όπως ένα παιδί, την ανάγκη να μεγαλώσει. Γι' αυτό και ο Ιησούς δίδαξε, «εάν δεν επιστρέψετε, και γείνητε ως τα παιδιά, δεν θέλετε εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών» (Ματθ. 18/τη' 3).

Παρασκευή 23 Ιανουαρίου Δύση ηλίου: 17:37'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

«Ο Κυρίαρχος του σύμπαντος δεν ήταν μόνος στο ευεργετικό έργο Του. Είχε ένα σύντροφο, ένα συνεργάτη που εκτιμούσε τις προσπάθειές Του και συμμεριζόταν τη χαρά Του στο να είναι ευτυχισμένα τα δημιουργήματά Του. “Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος. Ούτος ήτο εν αρχή παρά τω Θεώ.” (Ιωάν. 1/α' 1,2). Ο Χριστός, ο Λόγος, ο Μονογενής του Θεού, ήταν ένα με τον αιώνιο Θεό, ένα στη φύση, στο χαρακτήρα, στις προθέσεις – η μόνη ύπαρξη που μπορούσε να συμμετέχει σε όλα τα συμβούλια και τα σχέδια του Θεού. Αναφερόμενος στον εαυτό Του ως προσωποποίηση της σοφίας, ο Υιός του Θεού λέει: “Ο Κύριος με είχε εν τη αρχή των οδών Αυτού, προ των έργων Αυτού από αιώνος. Προ του αιώνος με έχρισεν. Ότε διέταπτε τα θεμέλια της γης, τότε ήμην πλησίον Αυτού δημιουργούσα, και εγώ ήμην καθ' ημέραν η τρυφή Αυτού”. (Παρ. 8/η' 22-30).» Ε. Χουάιτ, Π.Π. σ. 2.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Γιατί η πίστη στην αναφορά της Δημιουργίας στη Γένεση είναι το θεμέλιο της βιβλικής σοφίας; Γιατί η θεωρία της εξέλιξης είναι αντίθετη με την Αγία Γραφή από κάθε άποψη;
2. Η σοφία δεν πηγάζει από μας αλλά είναι κάτι το οποίο αποκαλύπτεται σε εμάς. Ποια είναι ορισμένα παραδείγματα σημαντικών αληθειών που δεν θα ξέραμε εάν δεν μας είχαν αποκαλυφθεί με θεϊκή έμπνευση; Για παράδειγμα, πώς θα ξέραμε το τι προσφέρει η θυσία του Χριστού στο σταυρό, εάν δεν μας είχε αποκαλυφθεί; Τι γίνεται όσον αφορά το Σάββατο ή τη Δευτέρα Παρουσία;
3. Πώς το έργο του Θεού, όπως φανερώνεται στη Γέν. 1/α', μαρτυρεί το γεγονός ότι το καλό δεν μπορεί να αναμιχθεί με το κακό; Πώς αυτό μας βοηθάει να καταλάβουμε ότι δεν γίνεται να συνδυαστεί η θεωρία της εξέλιξης με την ιστορία της Γένεσης για τη Δημιουργία;
4. Πώς η χαρά του Θεού για τη Δημιουργία μάς βοηθάει να έχουμε μία ουσιαστικότερη εμπειρία το Σάββατο;